

Urma

Dragos Niculescu

Urma

M-adună iar ploaia din apă,
Scobit în terestrul meu cânt,
Ești numai o urmă ce-adapă
În mine uscatul pământ.

Dau lipsă materiei mele,
Cu tot omenescu-mi trecut,
Sînt urma lăsată de stele,
Pe care-ai pășit și-ai durut.

Urmă, fără tine,
Nu-s întreg pe lume,
Treci din nou prin mine,
Fără rost ori nume...

Rămîne-o cărare pustie,
Copaci parcă-s coaste de lemn,
Doar urma din mine mă știe
Trăind în concavul meu semn.

Tu, freamăt, din care porniră,
Cîndva, însetați, doi eroi,
Ce-n mers fără drum se iubiră,
Hai, umplete-n mine cu ploi.

Urmă, fără tine,
Nu-s întreg pe lume,
Treci din nou prin mine,
Fără rost ori nume...

Și de va începe să ningă,
Și va dispărea sub nămeți,
Iubito, pe urmă ne-nvingă
Întinsul cel alb dintre vieți.

Amprentă și gol ce mă umple
Teluric, carnal, sufletesc,
Mi-e urma aceasta-ntre tîmple
Și-n piept fierul roșu ceresc.

Urmă, fără tine,

POEZII ONLINE

Nu-s întreg pe lume,
Treci din nou prin mine,
Fără rost ori nume...